

Nr 55

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckta motioner angående ändring av kommunalskattelagens regler om beskattning av ersättning till riksdagsmän.

I de inom riksdagen väckta, till bevillningsutskottet hänvisade likalydande motionerna I: 156 av herrar *Elmgren* och *Ollén* samt II: 199 av herr *Petersson* i Norregård *m. fl.* har hemställts, att riksdagen för sin del ville antaga sådana ändringar i kommunalskattelagen som framgår av motiveringen i motionen I: 156 samt att bevillningsutskottet måtte utarbeta erforderlig lagtext.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för det i motionerna framförda yrkandet, får utskottet, i den mån redgörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionen I: 156.

Enligt 1 § stadgan den 21 februari 1941 (nr 98) om ersättning för riksdagsmannauppsdragets fullgörande i författningsrummets lydelse enligt lagen den 24 maj 1957 (nr 170) utgår till riksdagsman ersättning för uppsdragets fullgörande med dels grundarvode om 12 000 kronor för år dels ock kostnadsersättning till riksdagsman bosatt i Stockholms stad eller dess närhet med 3 000 kronor för år och till annan riksdagsman med 8 000 kronor för år.

I 32 § 3 mom. kommunalskattelagen stadgas att såsom intäkt inte skall upptagas vad som av staten anvisats till bestridande av särskilda, med vissa tjänster eller uppdrag förenade kostnader, t. ex. sådan kostnadsersättning som enligt vad nyss framhållits utgår för fullgörande av uppdrag såsom riksdagsman. Till icke skattepliktig intäkt räknas även av staten anvisad resekostnads- och traktamentsersättning.

1957 års riksdagsarvodesutredning avlämnade år 1958 betänkande med förslag angående riksdagsarvodena. Enligt förslaget skall riksdagsman åtnjuta arvode med 24 000 kronor för år. Till riksdagsmän bosatta utanför Stockholms stad och dess närmaste omgivningar skall vidare utgå traktamente. Annan ersättning för kostnader i samband med riksdagsmannauppsdragets fullgörande föreslås ej skola utgå. Beträffande traktamente har utredningen uttalat, att det borde betraktas som en sådan skattefri förmån, som i kommunalskattelagen 32 § 3 mom. avses med traktamentsersättning.

Det särskilda omnämmandet av kostnadsersättning åt riksdagsman bör enligt utredningens mening utgå ur kommunalskattelagen.

I de förevarande motionerna har erinrats om att 1957 års riksdagsarvodesutrednings betänkande remitterats till konstitutionsutskottet vid 1958 års B-riksdag, men att behandlingen av ärendet uppskjutits till innevarande års riksdag, varför det i betänkandet framlagda förslaget nu är beroende på riksdagens prövning.

Därest det av utredningen framlagda förslaget i huvudsak kommer att godtagas, uppstår fråga om revision av kommunalskattelagens stadganden om beskattning av ersättning till riksdagsmän. Härvid framstår det såsom naturligt att själva arvodet för riksdagsmannaupdragets fullgörande blir underkastat de allmänna reglerna om avdrag från intäkt av tjänst i 33 § kommunalskattelagen. I den mån riksdagsman — såsom otvivelaktigt allmänt är fallet — haft särskilda kostnader för sitt uppdrag, vilka icke avses skola täckas av traktamentet, bör dessa således utan ändring av sistnämnda lagrum bli avdragsgilla vid taxeringen. Däremot synes — i anslutning till utredningens förslag — ur 32 § 3 mom. kommunalskattelagen böra borttagas den bestämmelse, som avser kostnadsersättning till riksdagsman.

Utskottet. I utlåtande nr 18 har konstitutionsutskottet framlagt förslag till ändrad lydelse av stadgan om ersättning för riksdagsmannaupdragets fullgörande. Enligt detta förslag skall riksdagsman åtnjuta arvode med 24 000 kronor för år. Vissa riksdagsmän skall dessutom åtnjuta traktamente, vilket är avsett att täcka blott levnadskostnadsfördyringen å riksdagsorten. Någon ersättning för andra utgifter för riksdagsmannaupdraget föreslås ej längre skola utgå.

Därest riksdagen beslutar i överensstämmelse med konstitutionsutskottets hemställan bör den ändringen i 32 § 3 mom. kommunalskattelagen vidtas att stadgandet om skattefrihet för av riksdagsman åtnjuten kostnadsersättning upphävas. För den traktamentsersättning till riksdagsman, som i viss utsträckning skall träda i stället för kostnadsersättningen, kommer jämlikt redan nu gällande bestämmelse i nyssnämnda lagrum skattefrihet att åtnjutas.

Den nya lydelsen bör äga tillämpning fr. o. m. 1960 års taxering, d. v. s. å 1959 års inkomster.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte med bifall till de likalydande motionerna I: 156 av herrar Elmgren och Ollén samt II: 199 av herr Pettersson i Norregård m. fl. angående ändring av kommunalskattelagens regler om beskattning av ersättning till riksdagsmän för sin del antaga följande

Förslag

till

lag om ändrad lydelse av 32 § 3 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370)

Härigenom förordnas, att 32 § 3 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

32 §.

32 §.

3 mom. Såsom intäkt upptages icke vad som av staten anvisats till bestridande av särskilda, med vissa tjänster eller uppdrag förenade kostnader, såsom:

ortstillägg och därmed likställda förmåner för utom landet anställd diplomatisk eller konsulär personal;

förvaltningskostnadsbidrag och anslag till andra expenser;

å stat uppförd häst- och båtlega;

till beställningshavare vid armén utgående hästgottgörelse för egna tjänstehästar;

resekostnads- och traktamentsersättning;

kostnadsersättning, som enligt där- om meddelade bestämmelser utgår för fullgörande av uppdrag såsom *riksdagsman* eller ledamot av allmänt kyrkomöte;

ägande i följd härav skattskyldig icke göra avdrag för underskott, som kan uppkomma därigenom, att sålunda anvisat anslag icke förslår till täckande av därmed avsedda utgifter.

Förmånen av ————— befattningshavare gällande.

Såsom intäkt ————— utfört arbete.

3 mom. Såsom intäkt upptages icke vad som av staten anvisats till bestridande av särskilda, med vissa tjänster eller uppdrag förenade kostnader, såsom:

ortstillägg och därmed likställda förmåner för utom landet anställd diplomatisk eller konsulär personal;

förvaltningskostnadsbidrag och anslag till andra expenser;

å stat uppförd häst- och båtlega;

till beställningshavare vid armén utgående hästgottgörelse för egna tjänstehästar;

resekostnads- och traktamentsersättning;

kostnadsersättning, som enligt där- om meddelade bestämmelser utgår för fullgörande av uppdrag såsom ledamot av allmänt kyrkomöte;

ägande i följd härav skattskyldig icke göra avdrag för underskott, som kan uppkomma därigenom, att sålunda anvisat anslag icke förslår till täckande av därmed avsedda utgifter.

¹ Senaste lydelse av 32 § 3 mom. se 1957:237.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling; dock att äldre bestämmelser fortfarande skola gälla i fråga om 1959 års taxering samt i fråga om eftertaxering för år 1959 eller tidigare år.

Stockholm den 20 maj 1959

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar Hagberg, Eriksson, Snygg, Spetz, Jansson, Gustaf Elofsson, fröken Ranmark, herrar Söderquist, Oscar Carlsson och Bengtson; samt

från andra kammaren: herrar Ericsson i Kinna, Sundström, Brandt i Aspabruk, Vigelsbo, Magnusson i Borås, Wiklund, Asp, Darlin, Stenberg och Rydén.